— Drugič, Splošno sodišče naj bi v točkah od 69 do 78 izpodbijane sodbe napačno odločilo, da je Komisija napačno opredelila namen davka na prodajo na drobno, na podlagi katerega se presoja primerljivost podjetij. Sodišče je v ustaljeni praksi odločilo, da je za presojo primerljivosti podjetij upošteven le davčni namen ukrepa, opredeljen kot predmet davka oziroma obdavčljivi dogodek. Drugi neločljivo povezani cilji, kot je plačilna sposobnost, naj bi bili pomembni le za presojo objektivne upravičenosti različnega obravnavanja primerljivih podjetij. Zato dejstvo, da je Splošno sodišče med presojo primerljivosti podjetij prišlo do ugotovitve, da je namen poljskega davka na prodajo na drobno – domnevno – prerazporeditev, pomeni napačno uporabo prava.

— Tretjič, Splošno sodišče naj bi v točkah od 79 do 93 izpodbijane sodbe napačno odločilo, da je Komisija storila napako s tem, da je ugotovila, da progresivne davčne stopnje davka prodajo na drobno niso bile upravičene z namenom prerazporeditve. Trditve Splošnega sodišča, da poljski davek na prodajo na drobno ni diskriminatoren in je njegov namen prerazporeditev, naj bi temeljile na napačni predpostavki, da je podjetje, ki ustvarja visoke prihodke (promet) dobičkonosnejši od podjetja z nizkimi prihodki (prometom). S tem naj bi Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je ugotovilo, da je mogoče z namenom prerazporeditve, ki ni neločljivo povezan z davkom na prodajo na drobno, upravičit neenako obravnavanje podjetij. Poleg tega naj bi Splošno sodišče na podlagi te napačne predpostavke z države članice na Komisijo napačno preneslo dokazno breme, da naj bi bile progresivne davčne stopnje upravičene z domnevnim namenom prerazporeditve, pri čemer bi morala Komisija tako dokazati, da tako upravičenje ne obstaja.

Komisija v okviru drugega tožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 104 do 109 izpodbijane sodbe kršilo člen 108(2) PDEU in člen 13(1) Uredbe Sveta št. 2015/1589. Splošno sodišče naj bi v teh točkah ugotovilo, da je Komisija storila očitno napako s tem, da se je odločila začetki formalni postopek preiskave in odredila preklic poljskega davka na prodajo na drobno. Ta ugotovitev naj bi temeljila na analizi sklepa, s katerim naj bi se končal formalni postopek preiskave. Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo s tem, da je za sklep o začetku formalnega postopka preiskave uporabilo isto merilo sodnega nadzora kot za presojo veljavnosti sklepa o koncu postopka. Pri prvonavedenemu sklepu naj bi namreč Splošno sodišče uporabilo strožje merilo nadzora, namesto, da bi preverilo, ali Komisija očitno ni mogla dvomiti v neobstoj selektivnosti spornega davka.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo High Court (Irska) 26. julija 2019 – Irish Ferries Ltd/National Transport Authority

(Zadeva C-570/19)

(2019/C 328/34)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

High Court

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Irish Ferries Ltd

Tožena stranka: National Transport Authority

Vprašanje za predhodno odločanje

Prvo vprašanje. Ali se Uredba (zlasti člena 18 in/ali 19) uporabi v okoliščinah, v katerih so potniki opravili rezervacije in sklenili prevozne pogodbe ter v katerih so potniške storitve odpovedane vsaj najmanj sedem tednov pred načrtovanim odhodom, ker je pri dobavi novega plovila trajektnemu prevozniku prišlo do zamude? Ali je v zvezi s tem za uporabo Uredbe upoštevno kaj (ali vse) od navedenega:

a. dobava je na koncu zamujala 200 dni;

b. trajektni prevoznik je moral odpovedati celotno plovno sezono;

c. ni bilo mogoče pridobiti primernega nadomestnega plovila;

d. trajektni prevoznik je več kot 20 000 potnikov preusmeril na različne trajektne prevoze ali jim povrnil ceno prevoza;

e. trajektni prevozi so se nanašali na novovzpostavljeno linijo trajektnega prevoznika, na liniji pa ni bilo podobne nadomestne storitve?

Drugo vprašanje. Na to vprašanje je treba odgovoriti le, če je člen 18 mogoče uporabiti. Ali začne, če je potnik preusmerjen v skladu s členom 18, veljati nova prevozna pogodba, tako da je treba pravico do nadomestila iz člena 19 določiti v skladu s to novo pogodbo in ne prvotno prevozno pogodbo?

Tretje vprašanje, točka (a). Če se uporabi člen 18, ali – če je trajektni prevoz odpovedan in na tej liniji ni bilo nadomestne potniške storitve (to je ni bilo direktnega trajektnega prevoza med tema pristaniščema) – zagotovitev nadomestnega trajektnega prevoza na kateri koli drugi liniji ali linijah, ki je ali so na voljo in jo ali jih potnik izbere, vključno s „kombiniranim trajektnim in kopenskim potovanjem“ (to je potovanje z Irske v Združeno kraljestvo s trajektom in nato vožnja po kopnem – s tem da stroške goriva potniku povrne trajektni prevoznik – v pristanišče v Združenem kraljestvu, ki ima povezavo s Francijo, nato pa potovanje od tam v Francijo, pri čemer potnik izbere vsakega od trajektnih prevozov), pomeni „preusmeritev potovanja v namembni kraj“ za namene člena 18? Če ni tako, katera merila je treba uporabiti pri določanju, ali je preusmeritev „pod primerljivimi pogoji“?

Tretje vprašanje, točka (b). Ali se – če ni nadomestnega trajektnega prevoza na odpovedani liniji, tako da prizadetemu potniku ni mogoče zagotoviti direktnega trajektnega prevoza iz prvotnega pristanišča vkrcanja do namembnega kraja, kot je določeno v prevozni pogodbi – od prevoznika zahteva plačilo vseh dodatnih stroškov, ki nastanejo potniku, ki je bil preusmerjen, pri potovanja v novo pristanišče vkrcanja in iz njega in/ali v novo namembno pristanišče in iz njega?

Četrto vprašanje, točka (a). Ali je mogoče uporabiti člen 19, če je bilo potovanje dejansko odpovedano že vsaj sedem tednov pred načrtovanim odhodom? Če se uporabi člen 19, ali se uporabi, če se je uporabil člen 18 in je bil potnik preusmerjen brez dodatnih stroškov in/ali so mu bili povrnjeni stroški in/ali se je odločil za poznejši trajektni prevoz?

Četrto vprašanje, točka (b). Če se uporabi člen 19, kaj je „namembni kraj“ za namene člena 19?

Peto vprašanje. Če je mogoče uporabiti člen 19:

a. kako se v takih okoliščinah računa obdobje zamude;

b. kako je treba izračunati ceno v smislu člena 19 pri določitvi višine nadomestila, ki se izplača, in še posebej, ali vključuje stroške za dodatne izdatke (npr. kabine, kletke za živali in salone prvega razreda)?

Šesto vprašanje. Če se uporabi Uredba, ali so okoliščine in premisleki iz prvega vprašanja „izredne okoliščine, ki jih ne bi mogli preprečiti niti, če bi sprejeli vse razumne ukrepe“ za namene člena 20(4) Uredbe?

Sedmo vprašanje. Ali je učinek člena 24 ta, da so potniki, ki želijo pridobiti nadomestilo iz člena 19 Uredbe, dolžni vložiti pritožbo v dveh mesecih od datuma, ko je bila storitev opravljena ali bi morala biti opravljena?

Osmo vprašanje. Ali je pristojnost pristojnega nacionalnega organa, odgovornega za izvrševanje Uredbe, omejena na trajektne prevoze, ki vključujejo pristanišča, navedena v členu 25, ali pa jo je mogoče razširiti tudi na povratni trajektni prevoz iz pristanišča druge države članice v državo pristojnega nacionalnega organa?

Deveto vprašanje, točka (a). Katera načela in določbe prava Unije bi moralo uporabiti predložitveno sodišče pri presoji, ali so odločbe in/ali obvestila nacionalnega organa za izvrševanje veljavna glede na člene 16, 17, 20 in/ali 47 Listine in/ali načela sorazmernosti, pravne varnosti in enakega obravnavanja?

Deveto vprašanje, točka (b). Ali je preizkus nerazumnosti, ki bi ga morala uporabiti nacionalna sodišča, preizkus, ali je bila storjena očitna napaka?

Deseto vprašanje: To vprašanje se bo postavilo le odvisno od odgovorov na prejšnja vprašanja. Ali je glede na pravo Unije Uredba 1177/2010 veljavna, ob upoštevanju zlasti:

a. členov 16, 17 in 20 Listine;

b. dejstva, da letalski prevozniki niso dolžni plačati nadomestila, če obvestijo letalske potnike o odpovedi vsaj dva tedna pred odhodom po voznem redu (člen 5(1)(c)(i) Uredbe 261/2004);

c. načel sorazmernosti, pravne varnosti in enakega obravnavanja?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Supreme Court of the United Kingdom (Združeno kraljestvo) 30. julija 2019 – X/Kuoni Travel Ltd

(Zadeva C-578/19)

(2019/C 328/35)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

Supreme Court of the United Kingdom

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: X